

זמני השבת

הדלקת נרות

19:07

צאת שבת

20:10

רבינו תם

20:42

מחשבותי שבת

עלון
509

עורך העלון: נדב אלהדיך

שבת פרשת

בהר - בהקותי

מתוך עלון
משולחן שלמה

הגאון רבינו שלמה יחזקה בא"י שליט"א

הגאון הינוקא

שלוות הנפש

הרב יהודה שוילי שליט"א

ועל ידי שליבו של האדם נקי בנקיות גמור מכל טינה, והוא מוחל במחילה גמורה להכל, ואין בו שום טינה וקפידה על אחד מישראל, הנה בזה

נטהר ליבו, ויוכל לשמוע ולקבל את הכלל הגדול להשגת התורה שאמר רבי עקיבא 'אהבת לרעך כמוך', שהוא הלימוד לאהוב כל אחד מישראל ולדאוג ולחפוץ בטובתו הנצחית כמו שדואג לבניו שלו. זה שאמר הקב"ה 'הלואי אותי עזבו, ותורתי שמרו' (פתיחתא דאיכ"ר ב), היינו שהלואי והיווה מדקדקים על עניני האהבה ביניהם, שהוא כלליות התורה, כפי שחפצים הם בדבקות עימי, כי בזה נעשה האדם כלי לתורה הקדושה באופן שתורתו נעשית לרוח הקודש - היינו שאחר שמקבל את התורה יוכל להבין ממנה היטב כיצד לנהוג בכל דבר וענין, ולדבוק באמת בהשי"ת.

כי בזה נוהג הקב"ה עם האדם מידה כנגד מידה, כי במתוך האהבת ישראל מגלה האדם שכל אדם מישראל הוא בנו של קוב"ה, וכנגד זה נותן לו הקב"ה את גילוי התורה שהיא האות ו' הנולדת מן הבינה וההבנה בתורה, (ונקראת 'בן' כמו שאמר הרעיא מהימנא בזוהר נשא (בדף קכב ע"א), וזוכה לתורה העושה פירות ותולדות, שהוא גילוי חלקו בתורה וחיודשי תורתו, שזוכה להבין דבר מתוך דבר מצד עצמו. והוא כנגד הרוח הנרמזת באות ו', שהיא רוח הקודש הנולדת מן הבינה והלב, וכמו שאמר הרעיא מהימנא (שם) ש'בינה' נטריקון בן י"ה, שהוא האות ו', וכל החזור בתשובה משיב האות ה' אל האות ו' ונעשה יחוד שלם דשם הוי"ה) כי התורה היא שמשיבה את האדם בתשובה, ולזה צריך שתתגלה בו התורה שהיא האות ו' ורוח הקודש שבה, והיא המדריכה אותו ומביאה אותו אל התשובה.

כל יהודי צריך לבוא למדרגה של דבקות בה' ב"ה בלא שיסח ממנו את הדעת, והמשמעות של הדבקות בהשי"ת היא שאינו מסיח דעתו מהדעת שלמדתו התורה, ומביט ובוחר את כל מחשבותיו ורצונותיו מתוך דעת התורה שלמד והכניס במוחו. והוא ללמוד על מנת לקיים, שהוא לימוד לשמה, היינו לשם התורה ממש, שנכלל בה בכל מהותו עד שנעשה עימה כדבר אחד, ואינו לומד על מנת לקבל דבר חיצוני מהתורה, אלא לשם החיבור והביטול אל התורה בכדי להיות מאוחד עימה במחשבה דיבור ומעשה, וכל שיקום מן הספר תהיה כל מחשבתו על מה שיהיה בידו לקיים מתוך מה שלמד. וזהו 'לשמה', כמו שאמר רבי אליעזר בר רבי צדוק במסכת נדרים (דף סב ע"א) עשה דברים לשם פעלם וְדַבַּר בָּהֶם לְשֵׁמָם.

והאחדות היא מצד הלב, כלומר שאחר שנכנס האדם בתוך התורה ומקיפה היא את מוחו, אינו יכול להיות קשור בה עד שמבינה בבירור כראוי ונעשה עימה לאחד. כי התקשרות עם התורה אינו אלא על ידי הבנתה, ולכן גוי לעולם אינו יכול קשור בתורה, על אף שיכול לדעת מחמתה, כי אין לו לב להבין התורה. כי הקשר לתורה אינו אלא על ידי הבנה שהיא בלב ולא במח, וכמו שאמר אליהו (בהקד' תיקו"ז, דף יז ע"א) 'בינה ליבא ובה הלב מבין', ולכן אנו מבקשים 'פתח ליבנו בתורתך', וכאשר ציוונו הקב"ה 'ושמתם את דברי אלה על לבבכם'.

והכנת הלב היא על ידי גילוי של אהבה ורחמים על כל אחד מישראל, ובכדי שיוכל האדם לבוא לידי אהבה, שהוא כנגד 'עשה טוב', צריך הוא תחילה להסיר את השנאה, שהוא הסרת הרע מליבו, וכפי שאמר הלל לאותו נכרי 'כל מה דסני עלך, לחברך לא תעביד' (כ-ל) מה ששנוי עליך, אל תעשה לחברך), שהוא מצד 'סור מרע'. כי כאשר יטה את אזניו לדברי הצדיקים, יבוא לידי אהבה ורחמים על כל אחד מישראל, אלא שבכדי שיהיה כלי לענין זה, צריך שיסיר תחילה מליבו כל קפידה וטינה שיש לו בלב על השי"ת ועל הסובבים אותו, ולאחר מכן יוכל להסיר כל הכעס והטינה שיש לו על כל אחד מישראל שאינו סובר כמותו ואינו באותה הדעה כמותו. כי באמת אין האדם שונא לחברו, אך מפני שדעת חברו אינה כדעתו ממש, נעשה פירוד בניהם עד כדי שהוא שונא לו בשנאה של חינוס ממש - רק על כך שאין דעת חברו כדעתו.

ההקדשה הגמרכזית:

לעילוי נשמת:

הרב אורי זוהר בן גולדה זצוק"ל
אסתר בת גייל. שם טוב בן אסתר ד"ל
הרב חיים אבישלום הכהן בן בלנקה
אשר מסעוד בן עזיה

לרפואה שלמה:

מו"ר הרב ישראל מאיר יוסף בן אסתר, מו"ר הרב דוד שלום כגרי בן ויקטוריה, שירה בת אביגיל אלה, הרב בנימין דוב בן סימה, זכריה בן אפרים, אברהם אלברט בן בלינה, משה בן בלינה לרפואת הרבנית מינא צפורה בת הדסה, אסף בן מרים, מרים בת אסתר, אביב ואוראל שיזוב לזרע קודש בר סימא.

להצלחת אייל אליה ומשפחתו היו.
העלון מוקדש להצלחת עם ישראל
ברוחניות ומשמיות ולגאולה
שלמה בקרוב
אמן

ההודיה והשירה לה' מביאים ישועות

ע"י ההודיה האדם זוכה לקבלת השפע מהשי"ת הן בעניני רוחניות והן בעניני גשמיות, כיון שכשהשי"ת רואה שהאדם מודה לו על כל הטובות שהיטיב לו, אז השי"ת ממשיך להרבות לו שפע, כיון שהאדם איננו כפוי טובה ואינו חושב שמה שהשי"ת נתן לו זה בגלל שמגיע לו. אלא האדם מבין שהשי"ת הוא הנותן לו כל צרכיו והוא המחיה אותו והכל מאוצר מתנת חינוס בחסד וברחמים גדולים, ולכן הוא מודה להשם ואינו מאותם אלה שנוכרים בקב"ה רק בזמנים הקשים, אלא גם בזמן שטוב לו הוא איננו שוכח מי הוא המיטיב לו, וכשרואה זאת השי"ת הוא ממשיך להיטיב לאדם מאוצרו הגדול אוצר מתנת חינוס.

ובס' חיים לראש (סדר ההלל) הביא מס' שמע יעקב (פר' בשלח) שע"י שאדם נותן הודאה על נס יוסף ה' שנית ידו להושיעו. וזוהו ביאר הגר"פ מה שכתוב בתהילים "אודך כי עניתני", זה על העבר. וההודאה עצמה "היא לי לישועה", לפעם אחרת שיעשה עמי נס כבראשונה, כשם ששנה אותי ביום צרתי. שכן על העתיד צוה ישועות. ע"כ.

וכי"ב ביאר רע"א את הפסוק "זבח תודה יכבדני ושם דרך אראנו בישע אלהים" שע"י זה שאדם מביא קרבן תודה, שמודה ומהלל לה' יתברך על רב חסדיו וטובותיו, בכך פותח הוא את הדרך להראותו שוב בישע ה', וזוהו יזכה לעוד ועוד ישועות. ועוד אמר בתוך דבריו 'כי במי שמטיב לזולתו זה מכיר בטובתו, ונותן תודה לו, זה גורם שיחזור ויטיב עמו כפעם בפעם, אבל אם אינו נותן לו טובה זה גורם שזה מונע טובתו ממנו. וכמו כן אם אנתנו מכירים בטובו וחסדו של השי"ת עלינו, ומודים ומברכין אותו, זה גורם שיטיב ה' להיטיב עמנו, אבל אם אנתנו כפויי טובה חלילה מבלי לברך ולהלל לה', גורם שימנע ה' הטוב מאתנו ולא יוסיף הראות נפלאותיו וישועתו עמנו. עכ"ל.

מתוך ספרו של הרב 'שלוות הנפש' שעתידי לצאת לאור בעזה"י.

רוצים להקדיש את הספר להצלחה או להבדיל לע"נ. חייגו 077-4017828 והשאירו את פרטיכם בשלוחה 6.

הקדשת השבוע

לרפואת מו"ר הגאון
הרב דוד שלום בן ויקטוריה

זה יכול לשנות את החיים שלכם!

מו"ר הגאון הרב יגאל כהן שליט"א

ראש מוסדות
"ביע אונגר" בני ברק

ל"ג בעומר

מו"ר הגאון הרב שלמה בצרי שליט"א

רב קהילה וראש כולל
בבית נוסת בית יוסף
רח' גלבוע 11 גבעתיים

אתם רוצים להיות אנשים שמחים?

שנים אני עובד על זה, שנים. מאז שהייתי בדיכאון, לצערי הרב. לא ידעתי שאני בדיכאון, אבל הרופאים אמרו לי שזה כתוצאה מדיכאון. כשבאו לי חרדות וכאבים בגוף, ודברים נוראיים שסבלתי. אני עובד על זה יותר מעשרים שנה. 22 שנה אני עובד על זה, להיות בן אדם שמח ואני אגיד לכם מה המסקנה שלי, בכמה דברים, בכמה נקודות קטנות. מוח, לא יכול לחשוב 2 מחשבות בבת אחת, אי אפשר לחשוב 2 מחשבות בבת אחת. מחשבה אחת, או שאני אוהב אותך, או חלילה שאני שונא אותך.

אני לא יכול לאהוב אותך ולשנוא אותך בבת אחת. אני יכול או לאהוב אותך, או לשנוא אותך. תקשיבו עכשיו, אחים יקרים ואהובים שלי, דבר שהוא באמת יכול לשנות לכם את החיים וזו דוגמא לכל הדברים שיש לכם בחיים. יש לי 50 שקל בארנק, יש בן אדם עצוב מהחמישים שקל, יש בן אדם שמח מה-50 שקלים אישה מתחתנת עם גבר, יש אישה שהיא שמחה עד לב השמיים, מאושרת עד גג השמיים, אתה רואה אותה העיניים שלה ככה... מהבהבות מרוב התלהבות. מה זה מאושרת? שבע ברכות היא באה מבוסטית ושמחה. ויש אישה... עצובה, עצובה, לא שמחה, מתלוננת, רע לה, לא טוב לה, אחרי שנה באה לאבא שלה, אומרת לו: "אבא, אני חושבת שזה מקח טעות". אני לא יודעת אם אני אוהבת אותו, אני לא יודעת אם אני רוצה אותו, ושתייה התחתנו עם אותו סוג של גבר. שני אנשים גרים בדירת 3 חדרים; דירה קטנה, אוי, כמה אני הייתי מבוסט כשעברתי לדירת 3 חדרים. הייתי גר בדירת חדר; חדר עלובה, חדר באמת עלובה. כשעברתי לדירת 3 חדרים, אחים יקרים שלי, וואו, איזה בית, איזה מאושר. תקשיבו טוב, נשמות טהורות שלי. יש בן אדם, מקבל אישה ממוצעת, טובה, מכבדת אותו - אבל היא לא מלכת היופי, לא מלכת היופי; אישה ממוצעת, נורמלית, יפה בעיני בעלה. ככה אישה צריכה להיות. אחד שמח, אחד עצוב. אחד - שלושה חדרים ומאושר, אחד - שלושה חדרים והוא עצוב. יש בן אדם שמוציא כסף, שמח שיש לו על מי להוציא, הוא מסתכל על הצד החיובי של הדבר, שיש לו אישה לקנות לה מתנה יש בן אדם בן 24, עוד לא נשוי, רווק, חי עם ההורים; מבאוס על החיים, "אני בן 24, אין לי כלום בחיים". יש בן אדם אומר: אני בן 24 אני בריא, ההורים שלי בריאים, יש לי אוכל על השולחן, יש לי בגדים, יש לי חברים. כל אחד מכם, יש לו בחירה חופשית, איך להסתכל על החיים שלו. על ה-50 שקל שיש לך בארנק יש בן אדם אומר: ב 50 שקל אני קונה שווארמה ב'הלו תימן' עם טרופית. למה? שווארמה עולה 47 שקל, אחי, לאפה שווארמה, 47 שקל, לא נשאר לפחית קוקה קולה; אני קונה טרופית. אני אוכל את הלאפה, תישפך לי הטחינה על כל הזקן, אבל יש לי 50 שקל, אחי. אני כובש את העולם. עד מחר בבוקר, אני שבע מפוצץ מהלאפה שקיבלתי מבורא עולם, כי יש לי 50 שקל, העצים את ה-50 שקל שלו. הוא עשה מהם עניין, הוא העצים את מה שאלוקים חנן אותו. תעצימו את הבריאות שלכם! תעצימו את החברים שלכם! תעצימו את ההורים שלכם! תעצימו את הכסף שלכם! כמה כסף שיש לכם, זה לא משנה, אחי זה לא משנה כמה כסף אלוקים חנן אותך השאלה היא, מה אתה אומר על הכסף הזה?

שמחת ל"ג בעומר - בפשוטו של היום הוא מה שמובא בספרי הלכה שביום זה הפסיקו תלמידי רבי עקיבא מלמות, ומסורת קבלה היתה מדור דור שיום הסתלקות של רבי שמעון בר יוחאי בל"ג בעומר וביום פטירתו נמתלא אור גדול של שמחה אין קץ על ידי סודות נעלמים שגילה לתלמידיו באותו יום שנכתבו בספר זוהרה, ולא היה העולם כדאי כאותו יום שעניינים נשגבים אלה נתגלו לבריות והיה היום הזה לתלמידיו כיום שהחתן בחופתו, ואות היום היה ארוך מכל שאר ימים שלא שקעה השמש עד שגילה כל מה שניתן לו רשות לגלות, ואז ניתן רשות לשמש לשקוע ויצאה נשמתו של רבי שמעון ועלתה למרומים, ומן הטעם הזה נהגו שמחה ביום זה אע"פ שיום מיתת הצדיקים הוא יום תענית אלא שכך היה רצונו של רבי שמעון בר יוחאי. וכתב בספר אורחות צדיקים לגורי האר"י ז"ל שבהיות האר"י הקדוש במירון בל"ג בעומר היה שם גם רבי אברהם הלוי ז"ל, וכיון שמנהגו היה לומר בכל יום בתפלת שמונה עשרה בברכת תשכון בתוך ירושלים נחם ה' אלוקינו, וגם באותו יום אמר כפי מנהגו, כססיים תפלתו אמרו לו האר"י הקדוש שראה באותה שעה את רבי שמעון בר יוחאי בהקיץ שהופיע על קברו, ואמר, לך ואמור לר' אברהם למה הוא אומר נחם ביום שמחתנו, וכיון שאמר כן יהיה בנחמה בקרוב, ולא עבר חודש נפטר בנו של ר' אברהם וקיבל תנחומים כדברי רבי שמעון בר יוחאי ומכאן שיש שורש שלא לעשות הספד ותענית ושלא לומר תחנונים ביום ל"ג בעומר. נרות ואבוקות ומדורות בל"ג בעומר - הטעם שמדליקין משום שיום הסתלקותו של התנא האלקי היה מלא אור והיתה אש חופפת אותם בזמן לימוד האדרא ביום זה, והמדורה שמדליקין לכבודו הוא כמו נר נשמה גדול. מנהג תספורת לקטנים - ביום זה נהגו לספר שערות הילדים שהגיעו לגיל שלוש, ורבי חיים ויטל מספר על האר"י ז"ל שלקח את בנו הקטן שם עם כל אנשי ביתו ושם גילחו את ראשו (פרי עץ חיים).

כאייל תערוג

מו"ר הגאון הרב אייל עמרמי שליט"א

ראש מוסדות
"כאייל תערוג"

הדרך הנכונה שאדם צריך להתנהג לאחר שמגלה את המתקוות הנפלאה של התורה!!!

רבינו הקדוש (רבי נחמן) מסביר שכאשר האדם מגלה את היהדות ואת ההוד והדר שיש בה אז הוא "משתגע" אחריה, כמו שכתוב: "בְּאַהֲבָתָהּ תִּשְׁגָּה תַּמִּיד" (משלי, ה'), שאדם מצליח להשיג את הנועם והמתקנות של התורה אז הוא מוכן לעזוב עבודה, אישה וילדים רק כי הוא "משוגע" על התורה. אבל הקב"ה מזהיר אותנו שזה המצב הכי מסוכן ליהודי, שהוא ינסה לרוץ למקומות שלא שייכים לו בכלל. ותדעו לכם שביהדות צריך ללכת פסיעה אחר פסיעה כמו שהיו הולכים בבית המקדש "עקב אחר אגודל", וכמו שכתוב בתורה: "וְלֹא תַעֲלֶה בְּמַעַלְתָּ עַל מִזְבֵּחַ ה' (שמות, כ') בבית המקדש היו הולכים לאט לאט בלי פסיעות גדולות. אז רבינו מסביר שכאשר האדם מגלה את התורה אז הוא רוצה לזרוק את הבגדים, החברים וההופעה שלו כי הוא רואה את המתקנות שלה! אבל זה לא נכון, ואדם שיעשה כך הוא ייהרס כי כך לא עובדים את ה'. רבינו מגדיר את זה כרוח סערה שבוערת באדם, אבל היא תגרום לו להרס וחורבן. הדרך הנכונה להתקרב לה' זה טיפה אחר טיפה כי "מים שחקו אבנים" עד שיהיה חור בסלע. אם ניקח כמות מים אדירה ונשפוך על הסלע, לא יקרה לו כלום אבל אם נטפטף על הסלע טיפה ועוד טיפה כל יום בהתמדה אז זה יעשה חור בסלע.

